

Monges i xarxes socials

Dij, 17/05/2018 per Jordi Llisterra...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran perquè hi ha notícies que quan les llegeixo no em quadren. M'ha passat arran de la publicació d'un document de la Santa Seu sobre les monges de clausura. Diversos mitjans han explicat que aquesta nova instrucció del papa limita l'ús de les xarxes socials a les religioses. En alguns casos la notícia també han vinculat el document a la [famosa](#) entrada a Facebook d'unes monges basques solidaritzant-se amb la víctima violada per la "manada". També he escoltat que el Vaticà no posa aquestes restriccions als capellans.

Bé. He anat a llegir el [document](#). De les xarxes socials no en parla.

Cor Orans és una Instrucció de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada que concreta les indicacions sobre les religioses de vida contemplativa que ja va fer el papa **Francesc** la Constitució Apostòlica *Vultum dei Quaerere*. La nova Instrucció la va aprovar el mateix papa fa setmanes. És un document que bàsicament concreta el règim de funcionament i el reconeixement eclesial dels monestirs femenins. Un reglament. I no afecta, per tant, a totes les monges. Només a les de vida contemplativa.

El document es va [presentar](#) dimarts i es publica després de mesos d'elaboració, un procés en el que per primera vegada s'hi han implicat les mateixes religioses amb una consulta. Alguns monestirs de Catalunya hi ha participat activament i caldrà valorar amb elles reposadament el text per veure si s'han assolit el objectius. És un document molt tècnic que toca moltes tecles.

La reforma d'aquesta Instrucció pretenia donar més autonomia a la vida contemplativa femenina i alhora afavorir una relació més estreta i fraternal entre els monestirs. La Instrucció avança en aquesta direcció donant més capacitat de decisió en alguns temes a les superiores o abadesses i a les responsables de les federacions de monestirs, i restringeix algunes de les potestats que fins ara hi

tenien els bisbes. Probablement aquí encara no s'ha avançat prou per garantir una vida femenina a l'Església no subjecta a la vida masculina.

El document també és conscient de la realitat de la vida monàstica en algunes regions, i per això estableix que quan una comunitat es queda amb menys de cinc religioses ha de plantejar-se el seu tancament o fusió amb un altre monestir. Es tracta "d'evitar terminantment el reclutament de candidates d'altres països amb l'única finalitat de salvaguardar la supervivència del monestir".

Com essència de la vida contemplativa, el document parla de la imprescindible "separació del món" que respon "a l'exigència, considerada prioritària, d'estar amb el Senyor". Una separació que "ha de ser material y eficaç, no només simbòlica o espiritual".

En aquest context, la Instrucció dedica 4 dels 289 punts del document als mitjans de comunicació. Aquest apartat indica que la normativa sobre l'ús dels mitjans de comunicació dins del monestir ha de preservar "el recolliment i del silenci" per evitar "buidar el silenci contemplatiu quan s'omple la clausura de sorolls, de notícies i de paraules". Per això diu que aquests mitjans "s'han d'usar amb sobrietat i criteri, no només pel que fa als continguts sinó també a la quantitat d'informacions i al tipus de comunicació ". També parla del "prudent discerniment". El mateix papa Francesc ja escrivia a *Vultum dei Quaerere* que l'ús dels mitjans cal que "estigui al servei de la formació per a la vida contemplativa i de les necessàries comunicacions, i no siguin ocasió per a la distracció i l'evasió de la vida fraterna en comunitat".

Sobrietat, discerniment i criteri, una demanda ben lògica. De fet, ens faria bé a tots. També és esperable la sobrietat i criteri en el menjar, el vestir o en les despeses del monestir, coherent amb el model de vida que vol mostrar la vida religiosa.

Criteri que no vol dir que no es puguin utilitzar quan la realitat ho reclama. És el mateix criteri que fixa per l'accés en el recinte de clausura del monestir. Cal evitar que es converteixi en les Rambles i que sigui un veritable espai de privacitat de les religioses. Però amb criteri pot ser accessible per altres persones quan les circumstàncies ho requereixen. No és una zona fosca o prohibida.

Al mateix temps, el text parla de "l'ús dels mitjans de comunicació, per raons d'informació, de formació o de treball" i demana que "les monges procurin tenir la deguda informació sobre l'Església i el món, no amb multitud de notícies, sinó sabent escollir les que són essencials a la llum de Déu, per a dur-les a la pregària, en sintonia amb el cor de Crist".

És a dir, saber què passa el món és indispensable per la vida contemplativa. I no parla de les xarxes socials perquè el text afronta només una dimensió de la comunicació: la de receptor d'informació. Una manera antiga de mirar els mitjans de comunicació. No hi ha cap referència a l'altra dimensió avui imprescindible en la dinàmica comunicativa: el diàleg en el món digital. Amb prudència i criteri, espero que les monges aquí tinguin molt a dir.

La vida contemplativa sempre ha parlat al món amb el testimoni, l'acollida i l'acompanyament personal. Però també és important que avui en parlin en les xarxes socials. Possiblement haurem d'esperar una propera reforma perquè aquesta dimensió quedi recollida en una instrucció vaticana. Mentre, agraiem

poder escoltar el que ens ofereixin les monges contemplatives també a les xarxes socials. Faran un gran servei. Un *cor orans* no és un cor mut.